

spreviden biti, je ta brž poslal k sv. očetu prašat, kaj mu je storiti. Ta se usmilijo kralja in odpošljejo takoj č. g. Centi-ja z polnim pooblastilom gledé sv. odveze. Kralj se temu res izpové, dobi odvezo in prejme iz rok dvornega kaplana z veliko pobožnostjo vpricho svoje kraljevske rodbine in ministrov sv. Rešnje telo. Kmalu potem je zgubil govornico ter je sedé v postelji z roko dajal znamenja in jemal slovo; okoli $\frac{1}{2}$ treh izpije kupico vode, izdihne globoko, nagne glavo in umrje. Ko so sv. oče o tem dobili glas, so z rokama pokrili svoj obraz in molili za tistega, ki jih je najhujše preganjal. Čudno je tudi to, da je Viktorjev zaveznik, Napoleon III, isti den v mesecu, namreč 9. januarja (l. 1873.) umrl. Nedavno so se kraljevi dvorniki pogovarjali, kako bodo papeža pokapali. Sedaj pa žalujejo sami na grobu svojega mrtvega kralja; 86letni Pij IX. pa živijo!

Katoliško-versko življenje.

I. Vera brez dobrih del je mrtva. Katoliški kristijan mora svoje versko prepričanje tudi v djanjih kazati. To se lahko godi na mnogovrstni način. Pravi katoličan prejema marljivo pomočke večnega zveličanja, kojih mu sv. Cerkev neprestano ponuja; on spolnuje povsod in vselej zvesto cerkvene zapovedi, se udeležuje marljivo redne in izredne službe božje, se zanima za pobožne bratovščine, stanovske in molitvenske družbe, se ne sramuje svojo vero tudi očitno spoznavati ter se trdno drži svojih dašnih pastirjev, škofa in papeža. Njegovo srce ljubi Boga in bližnjega ter skrbi, vsak po svojih okoliščinah, za čast božjo, za zveličanje duš, zlasti ga zanima izvedeti in, če mogoče, tudi pomagati zastran razširjevanja sv. vere po svetu. Prvi kristijani mu služijo v spodbudo in zgled. Solunčani so sv. Paulu, ko je bolehal v Korintu, doposlali denarjev, vrlji Filipijčani so isto tako podpirali sv. Paula, ko je ta v Rimu, čeravno jetnik, oznanoval Sina božjega in širil njegovo kraljestvo. Toda to kraljestvo še ni dokončano. Neizmerno veliko narodov je še v temi krivoverstva in paganstva. Vsaki den umerje po 80.000 ljudi, čijih duše stopijo pred sodnika božjega, 1400 milijonov ljudi živi na zemlji, krščenih pa je samo 400 milijonov, ostali so še tidi ajdi, h katerim prihaja sedaj komaj 8000 misijonarjev. Res, žetev je neizmerna, delavcev pa jako malo. Zato je lanski shod avstrijskih katoličanov tedaj pravo zadel, ko nam je priporočal, naj bi se za sv. misijonske zadeve boljše zanimali in več delovali za razširjevanje kraljestva božjega med paganskim in krivoverskim svetom!

Zadnji čas so res evropski katoličani za ovo sveto reč začeli bolje skrbeti, v prvi vrsti na Francoskem, v Belgiji, v Holandiji, na Angleškem in deloma tudi na Nemškem. V omejenih deželah,

razun poslednje, imajo celó posebna semenišča, v katerih se odgojujejo mladi misijonarji. Pri nas takih zavodov nimamo, pač pa podpiramo misijone po posebnih družbah z molitvijo in denarji. Takih družeb je več. Omenimo zraven družbe sv. Cirila in Metoda, ki moli za združenje razkolniških Slovanov z naslednikom sv. Petra, rimskim papežem, najimenitniših: 1) Marijino društvo za spreobrnjenje zamorcev v srednji Afriki; 2) Leopoldinina ustanova v podporo misijonarjem v Severni Ameriki; l. 1876. je imela 20.044 fl. dohodkov; 3) družba sv. Severina je l. 1876. za misijonske zadeve potrošila 2795 fl.; 4) centralni komisarijat za sveto deželo 22.331 fl.; 5) društvo sv. Bonifacija podpira katoliške zadeve med lutrovci na Nemškem, Danskem, v Švediji in Norveškem; 6) društvo sv. detinstva božjega je l. 1876. imelo 83.707 fl. za otroke, katere paganski stariši na Kitajskem za metujejo, katoliški misijonarji pa pobirajo, krščujejo in izrejajo. To ljubeznjivo društvo bi lahko mnogo več storilo, če bi ne imelo mnogovrstnih sovražnikov. Tudi je njegovo širjenje med šolskimi otroci minister Stremajer ostro prepovedal. Na Francoskem ni tako, in je imelo društvo l. 1876. dohodkov 1.123.556 frankov in vendar še tam zarad te velike darežljivosti nihče ni ubožal. Najimenitniše za nas katoliške Slovane v Avstriji je pa 7) društvo čistega spočetja blažene device Marije. To društvo je namenjeno turškim, večjidel slovanskim kristijanom in razširjevanju sv. katoliške Cerkve v tamošnjih deželah. L. 1876. je imelo 8463 fl. dohodkov. To društvo bodi posebno sedaj priporočeno, ko je vsled 2letne strašne vojske mnogo cerkva, kapel itd. razdrenih in so tamošnji revni kristijanje od Turkov skoro vsega oropani. Veliko v tej reči storijo usmiljene sestre v Zagrebu in jihov duhovni vodja, kanonik Hepperger, rodom Tirolec, a odkritosrčen in iskren ljubitelj naroda slovanskega. Z njegovo pripomočjo so se usmiljene sestre naselile v Serajevu v Bosniji in v Mostaru v Hercegovini ter tako srečno delujejo, da jih vse poštuje in občuduje. (Dalje prihodnjič.)

Gospodarske stvari.

Načrt mariborske podružnice štirskega bučelorejskega društva.

(Sestavljen v odborovej seji dne 5. januarja 1878.)

Gledé na to, da se je v naših po naravi toliko blagoslovljenih krajih do sedaj le malo ali z redkimi izjemki, celó nič ni za bučelorejo storilo, in da je poskušnja, ktera se je pred nekterimi leti z bučelorejo srečno pričela, po nezgodi časov zopet opešala, vkljub temu se je odbor mariborske podružnice dela lotil, naj bi zamujeno ne samo skorej popravil, ampak pomenljivosti in ugodnej legi mesta vstrežajé mariborsko podruž-